

ностъта и бъркотията на преданията за проповѣдъта на св. апостоли, за исключение на това, що самъ Духъ Святый е благоволилъ да открие намъ чрѣзъ св. дѣписателъ Лука и въ посланията апостолски, свидѣтелствува за тази истинна, че прѣзъ немощните ордия въ распространение на христианството се е извършило не человѣческо дѣло, а велико чудо Божие.

§ 22.

Распространение на Христианството въ II-и III-и вѣкове.

Распространението на христианството подиръ апостолитѣ продължавали тѣхнитѣ ученици: Игнатий Богоносецъ, епископъ антиохийский, Поликарпъ, епископъ смирнскій, Климентъ, епископъ римскій, Дионисий Ареопагитъ и Кодратъ епископъ атинскій и мн. др.

При приемниците апостолски св. вѣра се распространяvalа така сѫщо както и при апостолитѣ, отъ центровете къмъ околностите. При това тѣрговията и другитѣ сношения откривали по нѣкога особенни пѫтища за распространението ѝ. Тѣрговията въ това врѣме особено процвѣтала въ голѣмите приморски градове на Мала Азия. Смирна, Мiletъ, Ефесъ, имали свои тѣрговски колонии въ Галлия, Британия, Испания за сношения съ жителитѣ на тѣзи страни. Като се ползвалъ съ тѣзи пѫтища, св. Поликарпъ, епископъ смирнскій, проводилъ свои проповѣдници въ Галлия и първите епископи лионски св. Попилнъ и св. Ириней били по-напредъ негови ученици. Отъ Галлия христианската вѣра се распространяла въ съсѣдната ней Германия. Къмъ края на III вѣкъ вече били известни църкви въ Триръ, Келнъ и Мецъ. Малоазийските христиани распространили св. вѣра и въ Британия. Послѣ за утвърдение на св. вѣра въ тия страни се трудили епископитѣ на римската църква и спечелили голѣмо уважение въ западните църкви, като представители на единствената на западъ църква, основана отъ самите апостоли. Съ трудовете на римските проповѣдници е утвърдено христианството въ Сѣверна Африка и Испания. Въ първата отъ тия страни съ своето христианско просвѣщение се възвисила картагенската църква, и оттукъ христианството се распространило въ Мавритания и Нумидия. Голѣми заслуги въ распространението на св. вѣра въ II и III вѣкове е оказalo Александрийското огласително училище. Знаменитий основателъ на това училище Пантенъ, послѣ многогодишно учителство, предприелъ